

РЕШЕНИЕ

№ 4115

гр. София, 20.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Силвия Мичева-Димитрова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4235** по описа за **2023** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на В. О. Р., чрез пълномощника адв. А. И. срещу Решение №974 от 27.02.2023г. по нахд №12379/2022г. по описа на Софийски районен съд, 3-ти състав, с което е потвърден Електронен фиш /ЕФ/, серия К, № 5862116 на СДВР.

С жалбата се твърди неправилност на оспореното съдебно решение, поради нарушение на материалния и процесуален закон, които нарушения се обосновават с аргументи за незаконосъобразност на ЕФ. Твърди се, че от материалите по делото не може по категоричен начин да се установи точното местоположение на мобилното АТСС, т.е. дали същото се е намирало на посоченото в протокола и електронния фиш /ЕФ/ място, тъй като липсва ясна снимка, която да обоснове извод в тази насока. Сочи се, че от приложения по делото протокол не става ясно в какъв режим е извършен контрола – стационарен или динамичен. Обръща се внимание също, че в протокола е посочено, че се касае за общо ограничение на скоростта, като в същото време е отбелязано и наличието на пътен знак. Твърди се, че в ЕФ не е било отразено дали е бил приспаднал толеранса от минус 3% от измерената стойност на скоростта. Нарушения се сочат и при правото на защита на наказаното лице, както и относно

субективната съставомерност на нарушението. Наведени са доводи относно противоречие между Наредбата за използване на АТСС и ЗДвП, които е следвало да бъдат установени от въззивната инстанция. Като процесуално нарушение се сочи и липсата на положен подпис на получателя върху обратната разписка или ЕФНГ. Иска се да бъде отменено изцяло обжалваното решение и вместо него съда да постанови решение, с което да отмени изцяло обжалвания ЕФ. Претендира присъждане на разноски по представен списък.

С молба от 15.05.2023г. също се изразява становище по същество.

Ответникът по касация – Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, представлявана от директора – старши комисар К. И. М., чрез процесуалния си представител гл. юрисконсулт Ц. В. оспорва касационната жалба. Моли да бъде потвърдено първоинстанционното решение, като излага подробни аргументи за това в писмени бележки до съда. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС - правилно и законосъобразно.

Предмет на касационно оспорване е решение № 974 от 27.02.2023г., постановено по нахд № 12379/2022г. по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63в от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК.

В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства от първоинстанционния съд в обжалваното решение /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК/.

За да постанови оспореното решение, районният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 27.04.2022г. в 18:24ч. в [населено място] по [улица]до №200, посока от [улица]към [улица], при ограничение на скоростта от 50 км/ч. въведена с пътен знак В26, е установено и заснето с АТСС CORDON M2, № MD1192 нарушение на скоростта, извършено с лек автомобил „М. А. Г. 4МАТИК К.“ с рег. [рег.номер на МПС] , движещо се с превишена скорост от 36 км/ч., установена стойност на скоростта 86км/ч,- нарушение на чл.21, ал.2, вр. ал.1 от ЗДвП. За нарушението е наложена глоба в размер на 400,00 лв. на В. О. Р. като законен представител на „МАРКЕТ ПУЛ“ ООД. Електронният фиш е издаден въз основа на клип и справка от Ц. за собственост на заснетото МПС. Приобщена по делото е административнонаказателната преписка по издаване на обжалвания ел. фиш и изпратен проект за организация на движението в процесния участък от СО-Д. с писмо с вх. №291293/30.12.2022г.

С оспореното решение СРС е потвърдил ЕФ серия К № 5862116 издаден от СДВР, с който на касатора за нарушение на чл.21, ал.2, във вр. с чл.21, ал.1 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 400,00 лв., на основание чл.189, ал.4 във вр. с чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП.

Съгласно чл.189, ал.4 от ЗДвП, електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението,

регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. Процесният ЕФ съдържа задължителните реквизити по чл.189, ал.4 от ЗДвП и липсата на подпис на издателя на процесния ЕФ, неотразяването на разпоредбата на чл.189, ал.6 от ЗДвП – регламентираща възможност за подаване на писмено възражение срещу ЕФ и непосочване на субективната страна на нарушението не е процесуално нарушение.

Видно от Протокола за използване на АТС мястото на контрола е [улица], а извършеното измерване е в стационарен режим. С приложената снимка се установява разположението на АТС на пътя и неговия вид – преносима мобилна система за контрол, установяваща нарушението на скоростта в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. Съгласно §6, т.65 от ДР на ЗДвП "Автоматизирани технически средства и системи" са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. Изложеното сочи, че мобилно АТС може да бъде поставено както в автомобила, така и на пътя. В този смисъл твърденията на касатора, че е налице разминаване на информацията, която следва от протокола и от снимката и че с наличните доказателства не се установява точното местоположение на мобилното АТС са неоснователни и необосновани. Не се споделят и аргументите за противоречие между Наредбата за използване на АТСС и ЗДвП. С посочените от касатора изменения в ЗДвП е дадена възможност за издаване на ЕФ независимо от присъствието на контролен орган, ако той не се намесва в работата на мобилното АТС, освен действията му по позициониране, включване и задаване на ограничението на скоростта, изключване и демонтиране на АТС.

Напълно необосновано е и възражението, че от протокола не става ясно при какъв режим е проведен контрола. В протокола са посочени два режима на измерване: „стационарен“, обозначен със знака „С“ и „движение“, обозначен със знака „Д“. Ясно срещу текста „режим измерване“ е посочен знака „С“, който обозначава режим на измерване „стационарен“.

Не се констатира противоречие между данните в протокола и относно допустимата скорост на мястото на контрола. При внимателен прочит на документа се установява, че е посочена разрешената скорост за населено място и че на мястото на контрола има и пътен знак В 26, с който всеки водач на МПС следва да се съобразява. Пътен знак В 26 въвежда ограничение на скоростта от 50 км./ч., респ. и в двата случая разрешената скорост е 50 км.ч.

Не намира опора в доказателствата и възражението, че в ЕФ не е посочено дали е приспаднал толеранса от 3% от измерената скорост. Изрично в ЕФ е посочено, че нарушението е установено след „приспад“. Видно от клипа измерената скорост е 89 км./ч., която след приспадане на толеранса от 3% е 86 км./ч. или МПС-то се е движило с превишена скорост от 36 км./ч, така както е посочено в ЕФ. Касаторът не е бил

лишен от възможността да разбере точно какво е нарушението му и каква е била скоростта, за която е санкциониран.

В действителност липсва разписка за връчване, от която да се установи датата на връчване на процесния ЕФ, но това не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като връчването на електронния фиш не е част от производството по издаването му, а и касаторът е упражнил правото си на оспорване.

Наведените доводи за неясна квалификация, определена от АНО, объркваш начин на индивидуализация на нарушителя, лишаването на касатора от възможност да посочи действителния извършител на нарушението също са неоснователни. Правната квалификация на нарушението съответства на установените по делото факти. Размерът на наложената глоба съответства на предвидения в ЗДвП за извършеното нарушение. Нарушител е В. Р., който е и законен представител на фирмата, собственик на МПС-то. На физическо лице се налага глоба, а не санкция. Съгласно чл.189, ал.5 от ЗДвП електронният фиш се връчва на лицето по чл. 188, ал. 1 или 2, като в 14-дневен срок от получаването му собственикът заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш по ал. 4 за извършеното нарушение. Първоначално издаденият електронен фиш се анулира. Изложеното сочи, че касаторът е могъл да посочи лицето, което е извършило нарушението в определен срок след връчване на ЕФ. В случая Р. не се е възползвал от тази възможност, а е обжалвал ЕФ пред СРС.

Наведените с жалбата касационни основания за нарушение на материалния закон и за съществени процесуални нарушения не са налице. Решението на районния съд е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила. СРС е формирал изводите си, след като е обсъдил значимите за разрешаването на спора обстоятелства, всички доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, като е изложил мотиви по всички наведени от жалбоподателя доводи и възражения. Съдът е изпълнил задължението си за изясняване на обективната истина, чрез приобщаването на допустими и относими доказателства. Не се констатира съществени процесуални нарушения в хода на въззивното производство, които да са засегнали правото на защита на касатора. Касационната жалба е неоснователна.

Предвид изхода на делото основателна е претенцията на СДВР за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80,00 лв. за процесуалното представителство пред тази съдебна инстанция.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 974 от 27.02.2023г. по нахд №12379/2022г. по описа на Софийски районен съд, НО, 3-ти състав.

ОСЪЖДА В. О. Р., с ЕГН [ЕГН], с адрес за призоваване в [населено място] да заплати на СДВР, сумата 80,00 лв. разноски по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.